

lysninger fornødne, kunne de derom henvende sig til Retten.

Vil Foretagelsen af et Syn eller Skøn medføre Tilintetgørelse eller Forandring af dets Genstand, bør saa vidt muligt en Del af denne holdes udenfor Undersøgelsen. Lader dette sig ikke gøre, bør Syns- eller Skønsmændenes Antal ikke være under to.

De gældende Regler om Obduktionsforretninger blive fremdeles staaende ved Magt.“

2det og 3die Stykke opstilles som en selvstændig Paragraf, der affattes saaledes:

„I borgerlige Sager kan Retten, naar Syns- eller Skønsmændene bo eller opholde sig langt fra det Sted, hvor Hovedsagen behandles, og deres Fremstilling under Domsforhandlingen skønnes at kunne undværes, i Udmeldelsesdekretet bestemme, at de skulle møde og afhjemle deres Forretning samt besvare fremsatte Spørgsmaal for en af Retten bestemt Underret.

I Straffesager finder med Hensyn til Syns- og Skønsmænds Mødepligt Reglerne i § 160 tilsvarende Anvendelse.

Skulle Syns- eller Skønsmænd møde for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten, der forsyner den med Paategning om, naar Afhjemlingen skal finde Sted.“

e) I § 294, 1ste Stykke, Linie 1—2, ændres Ordene: „Parten har . . . bliver forkyndt“ til: „Udmeldelsesdekretet bliver uden Ophold at forkynde“. — I Linie 5 ændres „Mændene og“ til „dem, i borgerlige Sager desuden for“. — 2det og 3die Stykke udgaa. — I 4de Stykke affattes 1ste Sætning saaledes: „I borgerlige Sager skulle Syns- og Skønsmændene give Parterne Underretning.“ — 2det og 3die Punktum opstilles som et selvstændigt Stykke.

ç) I § 296 affattes 1ste Sætning saaledes: „I borgerlige Sager have Syns- og Skønsmænd at bekræfte deres Syn eller Skøn med Ed.“ — Der tilføjes som 2det Stykke følgende:

„I Straffesager finder saadan Bekræftelse som i første Stykke nævnt kun Sted under Domsforhandlingen, samt naar Mændenes Erklæring eller Forklaring maa ventes at skulle benyttes som Bevis under denne uden personligt Møde af Mændene selv; i sidste Tilfælde skal et Retsvidne saa vidt muligt tilkaldes overensstemmende med § 57, saafremt en særlig Retsskriver ikke er til Stede.“

7) I § 297 affattes 2det Stykke saaledes:

„Dog kan Retten, naar dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, udnævne andre Syns- eller Skønsmænd, enten straks eller naar de anordnede Tvangsmidler forgæves ere anvendte. I borgerlige Sager kan dette dog kun ske efter Begæring af vedkommende Part, der i saa Fald ikke kan forlange yderligere Tvangs Anvendelse mod den eller de genstridige Syns- eller Skønsmænd.“

ð) I § 300 udgaa 2det Punktum.

ï) I § 302 affattes 2det Stykke saaledes:

„Disse Ydelser eller, hvis de ikke kunne anslaa bestemt, passende Forskud paa dem skulle i borgerlige Sager tilbydes forud. I Straffesager kunne Mændene ved Udmeldelsens Forkyndelse for dem forlange fornødent Forskud paa Godtgørelsen for Rejseudgifter saavel som paa de dem forinden deres Møde for Retten tilkommende Tarepenge. I øvrigt blive de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Foranstaltning.“

I 3die Stykke, Linie 1, ændres „dem derhos“ til: „derhos Syns- og Skønsmænd“.

*) Efter § 302 tilføjes der følgende ny Paragraf:

„Til Understøttelse under Efterforskningen i en Straffesag kan Politimesteren, naar Omstændighederne ikke tillade Opsættelse, lade foretage Syns- eller Skønforretninger ved Mænd, som han selv tilkalder, samt atkræve disse ubeediget Erklæring angaaende Forretningens Resultat. Ere de paagældende ikke beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af saadant Syn eller Skøn, ere de dog kun pligtige at efterkomme Kaldelsen, naar Forretningen skal foretages og Erklæringen afgives i den Politikreds, i hvilken de bo. Udebliver eller vægrer nogen saaledes tilkaldt Syns- eller Skønsmænd sig ved at efterkomme Kaldelsen, kan Politimesteren paalægge ham en Bøde til Politikassen af indtil 20 Kr., at udrede inden en Uge, og, naar Sagen er af sær Vigtighed, endog om fornødent lade ham afhente med Magt. Politimesteren har dog snarest muligt at henvende sig til Retten om Varetagelse af det videre fornødne i Anledning af Forretningen, og det staaar da de paagældende frit for, i Overensstemmelse med § 790, for Retten at forebringe deres mulige Klæ-